

Nr. 128 - 19. årgang
Marts 2021

Strandgårdsbladet

Foto: Angela Teglstrup, Øst 2

home *fritid*

Sol, strand, salg og vand

Klik ind på home.dk/fritid og se, hvorfor home er den bedste til at sælge dit fritidshus

HOLBÆK

Michael H.Jørgensen a/s
Statsaut ejendomsmægler & valuarer, MDE
Labæk 13, 4300 Holbæk
holbaek@home.dk

T lf. 59 43 59 59

www.home.dk

home

vi vil være din foretrukne ejendomsmægler

EJENDOMSMÆGLERKÆDE FOR DANSKE BANK KONCERNEN

Bestyrelsen orienterer

Så starter vi på en frisk!

Kære medlemmer af Grundejerforeningen Strandgården, Tuse Næs.

Vi havde forleden bestyrelsesmøde via internettet; noget helt nyt for en ikke erhvervsaktiv pensionist, men det gik jo alligevel.

Først velkommen til alle nye ejere af sommerhuse her på Strandgården. Vi i bestyrelsen er meget glade for, at der ikke står tomme huse i området, som ofte indikerer stilstand. Det har vi ikke længere her hos os! Vi håber, at alle vore medlemmer vil bidrage til en fortsat positiv udvikling for vore 112 parceller.

I bestyrelsen bestræber vi os for at bevare vort område på en måde, så alle bliver tilgodeset.

Vi holder, som man jo skal, en årlig **generalforsamling**, men denne gang skal vi, i lighed med 2020, anmode medlemmerne om en stille accept af, at generalforsamlingen i 2021 **afholdes den 28. august**, men herom senere. *Reservér datoen!* Vi regner med ca. 40 – 60 fremmødte, så MF skal sørge for, at vi kan mødes! Må vi mødes, så bliver det en god "Forsamling", da alle i bestyrelsen er på valg!

Årstiden taget i betragtning, er området ikke helt opløst i "pladder". Vi håber derfor, at medlemmerne fortsat ikke kører bilen ud i rabatten, men prøver at mødes i vejkrud-sene. Det er ikke mange sekunder, man "spilder" på at afvente en rolig passage af en modkørende bil! Vi skal tænke på, at vi i år har haft frost i jorden, og når jorden optø's igen, bliver der meget blødt!!

I skrivende stund er stikvejene blevet repareret, og hvis vi alle nøjes med de 20 kmh på de nyrenoverede veje, så skal de nok holde sommeren over.

Da vi har "hyret" **Steen** fra *Vest 3* til at bistå med at holde øje med fællesarealerne samt udføre små opgaver, som er nødvendige for, at vi alle kan trives på Strandgården, håber vi, at alle bistår Steen med at gøre hans opgaver så beskedne som muligt.

Vi håber på et godt samarbejde med *Jan Arly* mht. hans indsats for at klippe græs på stierne.

Når vi når lidt længere frem på året, skal vi have repareret et par **dræn** og måske have lagt nye i en bedre rørdimension. Nærmere om dette til berørte lodsejere.

Sidst, men ikke mindst: har nogen lyst til at bidrage med at bevare Foreningen positivt fremover, så hold jer ikke tilbage.

Bestyrelsen håber også på en god og solrig sommer 2021.

Hans Jørn Lykke, Øst 30

Formand

Ved besøget var flere af de gæster nok ude på øens sydøstkyst for at beskue byens nye fornemme og kæmpestore kirke, Notre Dame, der var under opførelse. Påbegyndt af Philips far, Ludvig 7., i 1163. Kirken var stort set færdigbygget i 1260, men først fuldendt ude som

Ny vicevært

Det kan man godt sige. Jeg startede i jobbet, efter at have fået vredet armen om, ca. november 2020.

Jeg hedder **Steen Rasmussen** og bor **Strandgården Vest 3**.

Jeg er oprindelig uddannet automekaniker. Jeg har faktisk lavet biler, siden jeg var 12 år, Min stedfader havde eget autoværksted, så man kan godt sige, at jeg er opflasken med biler.

Så fulgte godt 7 år i forsvaret – 12. artilleriafdeling på Bornholm. Her sluttede jeg som halv-batterifører. Nå ja, så var jeg også et år på Cypern, hold 27 og 28.

Derefter nogle år i indkøbsafdelingen i en papirgenbrugsvirksomhed i København. I 1986 begyndte jeg som lokomotivfører ved DSB. Herfra gik jeg på pension ultimo 2019. Fra 1990 kørte jeg ud fra Kalundborg maskindepot.

Så jeg tænker, at jeg nok har fået skruet hænderne på til at udføre jobbet – så nogenlunde.

Jeg har endnu ikke nået at få lavet så mange viceværtopgaver, men dog nogle. Jeg vil gerne, tror jeg på alles vegne, sige tak til alle hundemenneskene, fordi I samler hundenes efterladenskaber op og lægger dem i skraldespandene. Tak for det!

Jeg skal nok bestræbe mig på at tømme skraldespandene i god tid.

Jeg har kun set en hundelort – så mon ikke ejeren får dårlig samvittighed, når disse linjer læses?

Men så mødte jeg - i februar - nogle hundeejere, som bor her hele året. De var meget utilfredse med ikke-opsamlede hundeefterladenskaber, som især om sommeren er et problem. Måske ferierende sommerhusejere/gæster, som lufter hund.

Der var sågar en, der havde gjort en hundeejer opmærksom på hundens efterladenskaber, men kun fik et uhøfligt svar, hvorpå personen uanfægtet gik videre! Jeg kan da kun håbe på, at de og deres gæster også læser bladet og ændrer holdning.

Nu har jeg flyttet den ene skraldespand, ved badebroen, helt over mod Søvej nede ved vandet. En ekstra skraldespand er opsat ved nedkørslen mod Øst, så der nu er 5 stk. fordelt i området. Der er også en ved petanquebanen, som selvfølgelig bliver stående.

Ellers venter en opgave med at forstærke maskinhuset (skuret) i samarbejde med formanden.

Ellers vil jeg sige, at jeg glæder mig til opgaven. Jeg vil dog lige indskyde, at jeg ikke har noget med græsslåningen at gøre.

Hvis I skulle have problemer, som I mener, at jeg kan løse, er I velkomne til at kigge forbi, evt. lægge en seddel i min postkasse. Ellers kan jeg kontaktes på **tlf. 2483 5587** eller mailadr.strasmus1606@hotmail.com

Med venlig hilsen

Vicevært Steen Rasmussen

Nabohjælp – Vil du hjælpe din nabo og måske lære dine naboer bedre at kende?

Efter et lille opslag på vores Facebook-gruppe kan jeg se, at vi nu er 13 husstande, der er tilmeldt *Nabohjælp*.

Det ville være rart, at endnu flere, gerne både fastboende og sommerhusejere, gør det.

Du kan læse mere på: www.nabohjaelp.botrygt.dk

”Nabohjælp er forebyggelse med mennesker i centrum. Det er naboskab, tillid, sammenhold og samarbejde, og det er det af en helt simpel grund - det er det, der virker. En tyv er kun interesseret i dine værdier - han vil for alt i verden undgå at blive set eller genkendt. Præcis derfor virker mennesker forebyggende”

Venlig hilsen

Angela
Øst 2

Nabohjælp

NjEL-SERVICE

EL-INSTALLATIONER TELE/DATA INSTALLATIONER

aut. El-installatør Niels Jørgensen

Vestergårdsvej 66, 4300 Holbæk Tlf. 59 46 15 04

www.nj-el.dk

nj@nj-el.dk

NJ El-service, den lokale el-installatør,

din garanti for en sikker forbindelse!

Plæneklipperservice.dk

v/ Torben Gundersen
Landevejen 83, 4532 Gislinge

**Salg, service og reparationer af
have-park maskiner**

Service af almindelig plæneklipper:

Motorolie, tændrør, luftfilter skiftes, slibning af kniv, motor justeres.

Pris 500 kr. inkl. moms

*

TILBUD

Service af almindelig havetraktor:

Motorolie, tændrør, luftfilter skiftes, slibning af knive, remme efterses,
dæktryk kontrolleres.

Pris 1.295 kr. inkl. moms

*

***Vi sælger og servicerer have-park maskiner
og reservedele til:***

Stiga, Texas, Partner, McCulloch, Flymo,
Briggs & Stratton, Efco, Honda, Tecumseh, Alko, Ginge,
Stihl, Husqvarna, Jonsered,
Variant trailere, m.fl.

Ring eller kig forbi for et uforpligtende tilbud.

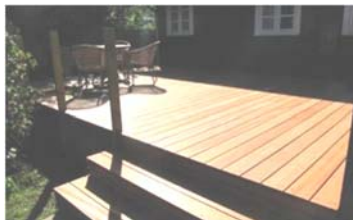
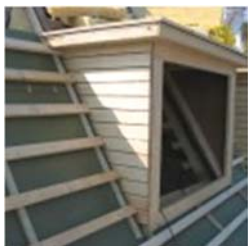
Tlf. 28 15 65 25

Plæneklipperservice.dk * www.plæneklipperservice.dk

TJ Tømrrerservice

(kun et stenkast fra Strandgården, lige ved Audebo dæmningen)

Vi har stor erfaring indenfor:
Tagrenovering / Vinduesudskiftning
Enfamiliehuse / sommerhuse
Forsikringskader

*Vi er et kvalitetsbevidst tømmer og snedkerfirma, v./
Tømrmester Tommy Woxholt, og Tømrmester Jørn Løvenhorst.*

TJ Tømrrerservice

Audebo Skolevej 14 - 4300 Holbæk

www.toemrrerservice.dk * tj@toemrrerservice.dk

Tommy 2162 3130

Jørn 2025 6436

Ring til os

og få en snak om dine planer, og en fast pris på dit byggeprojekt

Den ”dynastinistiske sydegryde” – Forret

Et fornemt bryllup i det franske - januar 1212

I december 2020 tog jeg den dynastipolitiske sydegryde af ilden – endda før jul. Efter nytår kom den på ilden igen med de vanlige og lidt anderledes ingredienser. Fordi der af urdybet dukkede en forrevet gulnet seddel med underlige hieroglyffer samt et ?, der i denne sammenhæng betød, at ”noget” burde undersøges. Og det gjorde jeg så. Nedenfor følger undersøgelsesrapporten. Nogle af de hér nævnte personer er genbrug fra tidligere opsatser, bl.a. nr. 127s.. I denne opsats er der både gamle kendinge og debutanter. Det er jo hvad der sker.

I januar 1212 fejredes i Paris – på *Isle de la Cité* – et fornemt bryllup. Brudeparret var grevinde *Jeanne* og grev *Fernando* (Ferrand på fransk). Det var næppe alle gæster, der kendte meget til gommen, fordi han mestendels havde været gemt bort nede i Portugal, mens alle kendte Jeanne. Til brylluppet var inviteret en række fornemme gæster fra såvel indland som udland. Nogle måske via passende repræsentanter. Selve brylluppet var selvsagt en politisk affære, men denne bryllupsfest udmærkede sig ved at være stærkt krydret med ”eksplosive stoffer” – bl.a. så farlige som guldfeber og magtstræb. Endvidere spillede *uld* en særlig rolle – og ikke kun som klædestof.

Grevinde Jeanne af Flandern og Hainaut

Værten var kong *Philip 2. August* af Frankrig. Jeanne var hans første kones niece. Jeanne blev født i ca. 1199 og var altså ca. 12 år gammel. Gommen var født 1188. Brudens alder var dengang næppe opsigtsvækkende. Der kendes fra middelalderen fyrstelige bryllupper indgået mellem spædbørn (via stedfortrædere ganske vist), fordi sådanne bryllupper tit brugtes som en slags pant på indgåede aftaler, eller fordi man ønskede at ”beslaglægge” en fordelagtig brud eller gom, så andre ikke løb med gevinsten. Parrets gensidige følelser for hinanden var helt underordnede. Det drejede sig alene om magt.

Jeanne var ældste datter af grev *Baudouin* af Flandern (9) og af Hainaut (6.) (1172-1194/95-1204-05) og hans gemalinde *Marie af Champagne* (ca. 1174-1186-1204). Baudouin deltog

For god ordens skyld må jeg hellere røbe, at ”historien her er baseret på virkelige hændelser” og at de medvirkende personer var højst virkelige i datidens politiske spil på den europæiske scene. Jeg har tilladt mig at brodere lidt på de noget magre oplysninger om festen, men min opsats er baseret på den faktiske viden (p.t.) om de medvirkende personer og deres indbyrdes forhold. En del af det kan nok forekomme os ret besynderlige, men sådan var det ikke for datidens mennesker. Det usikre er sådan set hvem, der rent faktisk var med – enten personligt eller via stedfortræder. Mestendels baseret på hvem, der i det mindste burde have været med. For på en vis måde var der også tale om noget af en familiefest. Mange var i familie med hinanden, men måske langt ude. Festen giver også et udmærket billede af dynastipolitikens resultater. Alle de omtalte personer er sådan set dynastipolitikens ”ofre”. Det var nu en gang, deres skæbne her i livet pga. deres position i samfundet.

Jeannes mormor var *Marie af Frankrig*, datter af Eleanor af Aquitanien og Henrik 2. Dvs. søster til bl.a. Richard Løvehjerte og kong John. Hun var gift med grev Henrik af Champagne.

1204 i det såkaldte og forfærdelige 4. korstog, som det lykkedes *Venezia*, anført af den næsten blinde og halvfemsårige, men dog meget aktive doge *Enrico Dandolo*, at afsøre, så det endtemed erobringen og en ødelæggende udplyndring af *Konstantinopel*. På ruinerne af det byzantiske kejserrige dannedes et latinsk (vestligt), hvor Baudouin blev valgt som kejser og kronet 16. maj i Haga Sofia midt i de apokalyptiske rædsler. Som et varigt minde om de ufattelige forbrydelser mod Konstantinopel kan man i dag beskue (og faktisk også beundre) de berømte fire bronzeheste på galleriet over *San Marco* kirkens hovedportal. De uændørs heste er i dag kopier. Originalerne står i kirkens museum. Det lykkedes snart for Baudouin ved et umanerlig klodset stykke diplomati at rage uklar med den bulgarske kejser (zar), der fængslede ham. I 1205 oplystes det, at han var død i fangenskabet. Som den udvalgte arving overtog Jeanne grevskaberne. Til hun blev myndig som 14-årig under primært onkel Philips formynderskab. Fra 1214 blev hun regerende grevinde over begge grevskaber. Og det forblev hun, trods adskillige kraftige angreb, til sin død i 1244.

Formodentlig har de fornemme gæster af hensyn til Jeanne vist gode mine til slet spil. Det var bestemt ikke nye problemer, det drejede sig om. Problemet opstod så at sige knap 150 år tidligere – i 1066, da Vilhelm Erobreren overtog England. Efter alt at dømme med god hjælp af svogeren grev Robert 1. af Flandern, Jeannes tiptip tiptipoldefar. (Det har jeg skrevet mere udførligt om i nr. 127.)

Problemets ”kærne” fremgår meget tydeligt af kortet side 11. De røde og rødligede områder er normanniske/engelske – dvs. halvdelen eller mere af det franske kongerige. Kortet viser situationen 1165, dvs. 10 år efter, at Henrik 2. var blevet konge. Det var ikke usædvanligt, at en konge var en anden konges eller kejsers vasal. Danske kong Valdemar den Store og hans efterfølgere var kejserlige vasaller, pga. Holsten mv., i gennem mange hundrede år. Christian 4. del tog i Trediveårskrigen som hertug af Holsten, for at komme uden om rigsrådets modstand.

Ægteskabet var naturligvis arrangeret. En så alvorlig beslutning, der kunne få betydning for rigtig mange mennesker, kunne man ikke uden videre overlade til unge. De ekstremt brede incestgrænser, omfattende syv led, gjaldt endnu – til 1215, hvor et koncilium modificerede dem til fire. Et ægteskab i de øverste sociale lag drejede sig om magt (politik, økonomi, jura mv.) og der var altid mange hensyn at tage. Det var kong Philip selv, der havde fået gennemført, at Jeannes ægteskab skulle godkendes af ham – og derfor det sådan set nemmest at lade ham bestemme. Hun var hans første kones niece. Mht. Ferrand var det *Theresa af Portugal*, der havde været både grevinde af Flandern og hertuginde af Burgund, inden hun stod for nevøens bryllup. De tilhørte begge to den borgundiske gren af den portugisiske kongefamilie. Overalt var sådanne arrangerede bryllupper det almindelige i de højere kredse. Ikke kun pga. incestreglerne, men i særlig grad det politiske.

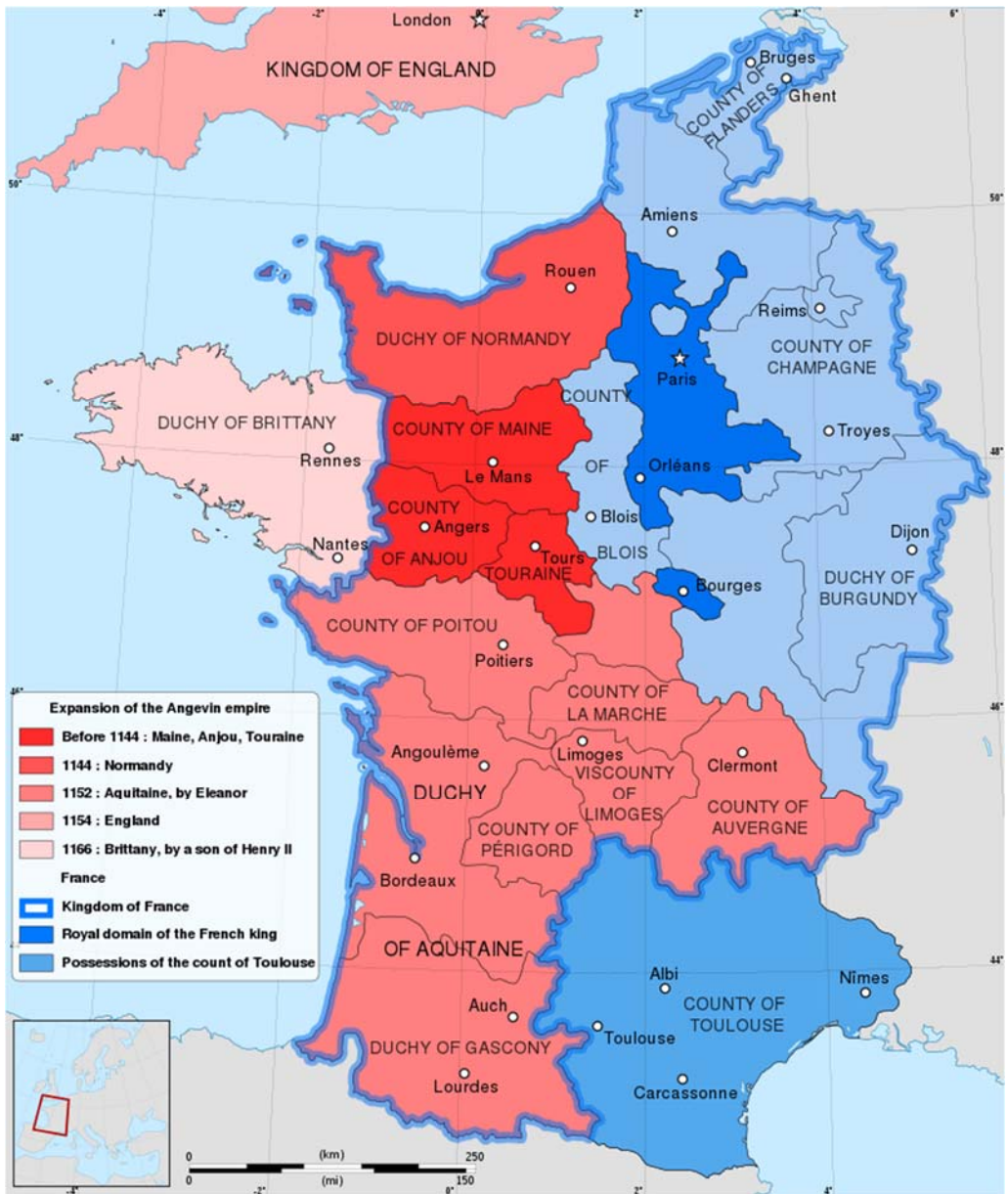
Da ULD var Flanderns gULD – og 120 mio. lommelærklæder

Gæsterne ved brylluppet i 1212 burde have siddet på uldsække. I hvert fald brudeparret. I mere end 100 år havde fint flandersk klæde været berømt i det meste af Europa – især de fine kvaliteter. Det fine var selvsagt også dyrt, for den helt almindelige var nærmest husflid overalt. Det hørte til kvindernes mange og vigtige opgaver at sørge for husstandens beklædning, og det gjaldt med den lige som med maden, at man begyndte fra ”bunden”: den nyafklippede uld, som de forvandlede til forskellige beklædningsgenstande. Med eller uden farve. Det havde været deres lod lige fra oldtiden. I mange år kunne Flandern klare sig med den hjemlige uld, men øget befolkning og forøget afsætning gjorde det nødvendigt at importere. Efter sonderinger blev de flamske klædehandlere storimportører af engelsk uld. I det tyndt befolkede Østengland var der masser af egnede græsgange for fårene. Denne import udviklede sig gennem flere århundreder.

Også for Englands økonomi var denne uldhandel af største vigtighed, ja vel sagtens den vigtigste eksportartikel i århundreder. Konger mv. vidste jo nok, hvordan de skulle skaffe sig indtægter af forskellig art. Told var såre vigtig. Det er meget sigende, at kong Edward 3. af England i 1340’erne krævede, at overhusets leder, *lordkansleren*, sad på en uldsæk, så han under forhandlingerne i parlamentet hele tiden blev mindet om uldens betydning for Englands økonomi.

Det kan også nævnes, at lejetropførere ikke sjældent blev honoreret med fint flandersk klæde (og voks), fordi det modsat så meget andet bevarede dets værdi. Det fine flanderske klæde blev også brugt som fine gaver mellem fyrster, som brudegaver mv. Syd for Alperne var det Firenze, der havde den samme position. De fleste møntudstedere havde for vane at forringe mønternes værdier ved at blande sølvet med kobber. Dem, der kunne valgte derfor mere sikre betalingsmåder, ud over klæde og voks (til lys i kirkerne), krydderier, især peber. I København kostede en stædeplads på torve mv. et pund peber for sæsonen, og i Næstved, udlejede Skt. Peters Kloster, der ejede det meste af byen, jordstykker til brug for kålgårde mv. for et pund peber om året. Det var mere sikkert end klingende mønt. Når de forskellige lav uddelte bøder til medlemmer for overtrædelse af reglerne, skulle bøden tit betales enten med øl eller voks. Voksen gik til fremstilling af lys til lavets alter i en af byens kirker. Ellers brugte man jo det langt billigere tælle til lysfremstilling (tællepråse).

Det varede endnu længe før *bomulden* gik sin sejrsgang over Europa. Bomuld var velkendt i store dele af Asien, men kom først sent til Europa. I begyndelsen af 1750’erne importerede de to suverænt største importører – *East India Company* i London og *Vereigde Oost-Indische Compagnie* i Amsterdam – årligt bomuld til en salgspris på 6.750.000 dalere. Hvis denne

Da Henrik 2. i 1154 blev konge af England fulgte Normandiet og Maine med som en del af England, sammenlagt ved Vilhelm Erobrerens rigssammenslutning i 1066-68. Selv medbragte Henrik Anjou og Touraine. Dronning Eleanor havde Poitou, Aquitanien og grevskaberne øst herfor med i sin bagage, hvortil kom senere Gascogne. Bretagne hørte ikke helt til familien, men Henrik, Richard Løvehjerte og John var overherrer her. Alt det røde og rødlig hørte til den kontinentale del af det Angevinske Imperium. Hvilket ikke huede den franske konge. Som det fremgår udgjorde det også det meste af det franske rige.

inde i 1345. På vejen kunne de også beundre noget af Philips brolægning af arealerne omkring kongeslottet, der lå tæt ved Sainte Chapelle, som heldigvis stadig er intakt..

mængde skulle fordeles til hele den europæiske befolkning på anslået 120 mio. personer, ville der kun blive stof nok til *ét lommetørklæde* pr. næse. Årligt ganske vist, men alligevel.

Det portugisiske indslag

Fernando var som nævnt greve af Portugal. Den kongefamilie, han tilhørte kaldes for Det portugisiske hus af Burgund, en sidegren af det capetinske (franske) kongehus, opkaldt efter Hugo Capet. Og det til trods for, at det var det spanske kongehus Jimenéz, der havde fordelt de nordspanske kongeriger mellem sig. Det var kong Alfonso 6., der startede som konge af León og Castilien, der både havde udbredt sit rige til det ganske Nordspanien og også indlemmet den nordlige del af nuv. Portugal. Alle områder, der unægtelig ligger langt fra det østfranske Burgund. Det er der selvfølgelig også en forklaring på – typisk middelalderlig, men nok sær i vores øjne.

Den iberiske halvøes historie fra ca. 900 frem til ca. 1500 handler primært om Reconquista, den gradvise erobring af den muslimskbeholdte del af halvøen. Derefter opdagelserne og den virkning de fik på både den ene og den anden måde, men da er vi for halvøens vedkommende ude af middelalderen. På vej ind i Spaniens storhedstid. Som den som oftest kaldes. Men der foregik i perioden fra ca. 1030 og knap 200 år frem meget interessant også på et europæisk plan dernede. Der er sågar en tynd linie til Danmark.

Den nordlige del (mellem 1/4 til en 1/3 af halvøen) omfattede (fra vest) områderne Galicien, Asturien (Leon), Castilien, Pamplona, Aragonien og Barcelona (Catalonien) – nogle kongeriger (og i hvert fald) andre grevskaber, der var mere eller mindre uafhængige af hinanden, på en

ret ufredelig måde. De to vigtigste i denne sammenhæng er Leon og Castillien.

Burgund-komplekset

Omkring 1030 bestod Burgund-komplekset af kongeriget Arelat (efter hovedstaden Arles), der var opstået i 932 ved en sammensmeltning af hertugdømmerne Øvre og Nedre Burgund, arrangeret af Rudolph 2, samt af hertugdømmet Burgund (stort set = med nutidens Bourgogne) med Dijon som hovedstad samt nogle grevskaber. Det ved medlemmer af den franske kongeslægt Capetingerne, der besad hertugdømmet. Arelats konge Rudolph 3. tilhørte den ældre Welf-slægt, en af de sidste udløbere af Karolinger-slægten, særlig knyttet til Burgund og Schwabien, dvs. med en fod i både den franske og tyske lejr. Da det stod klart, at Rudolph ville dø uden arvinger, tvang kejser Konrad 2. ham til at testamentere Arelat til han (= kejserriget). En aftale, der kom capetingerne svært utilpas. Hertugdømmet havde hidtil ligget gemt bag Arelat i forhold til kejserriget. Rudolph døde i 1032, hvorefter Konrad tog over. I 1038 overtog hans søn og arving Henrik, (senere kendt som kejser Henrik 3.) Arelat, som apanageområde.

Forholdene i Frankrig var ret kaotiske, i det kong Robert 2. (972-996-1031) i 1020erne kom i konflikt med sine tre sønner. Den endte ved kongens død i 1031. Den ældste søn, Henrik (1008-1032-1060), overtog kronen i Frankrig, mens den yngste *Robert* (1011-1032-1076) fik Burgund. I 1033 blev Robert (1.) gift med en lokal adelsfrøken *Helie*. Hendes far var grev Dalmace 1. af Semur et Brionnais. Han hørte ikke til de "store" blandt hertugens vasaller. Det interessante ved deres ægteskab, set med historikerøjne, var den betydning et af deres børn og et barnebarn senere fik i historien. Ikke nogen helt almindelig historie.

Den nordlige halvdel af Pyrenæerhalvøen i slutningen af 1100-tallet. Grevskabet Portugal svarede til den sydlige del af Galicien. Området er i dag den nordlige del af republikken Portugal. Øverst til venstre (vest) er markeret Santiago (de Compostella), målet for de mange pilgrimme, der gennemførte den middelalderlige version af Caminoen. Områderne med arabisk skrift er de muslimske. Toledo i Tulaytulah blev erobret af Alfonso 6. i 1186. Reconquistaen fuldendtes i 1492.

GRØN ANLÆGSSERVICE

HESTIA

*Ny Hagedstedvej 5 - 4532 Gislinge
Tlf. 59 46 06 07 / Mobil 40 98 06 10
e-mail: hestia@mail.dk – www.hestiais.dk*

Vi tilbyder en bred vifte af top-professionelle ydelser

Fliselægning og anlæg af stensætninger til bede eller støttemure

*

Anlæg af græsplæner og blomsterbede

*

Topdress og fjernelse af mos i græsplæner

*

Fræsning og grubning af haver

*

Træfældning og beskæring

*

Stubfræsning

*

Anlæg og vedligehold af havedamme

*

Miljøvenlig ukrudtsbekæmpelse i belægninger, plæner og bede

*

Skadedyrsbekæmpelse

*

Løbende vedligeholdelse af haver og parker

I. 1046 fik Robert og Helie en datter *Constance*. Hun blev i 1065 gift med Hugo 2., greve af Chalon. Dette ægteskab varede til hans død i 1079. Samme år blev hun gift med kong *Alfonso 6. af León* (1040-1065-1072 – 1072-1109) og Castilien (1072-1109) Han var desuden fra 1071-1109 konge af Galicien og Portugal. I alle rigerne frem 1072 regerede han i lyst og nød (mest nød) sammen med sin storebror Sancho 2. (1036/38-1072).

Cluny – det andet (og bedre) Rom

Clunys døtre var med mild og løs hånd spredt ud over Midi (Sydfrankrig) og det kristne Nordspanien, hvor Cluny-abbederne havde været aktive fra ca. 950. Først med at reformere eksisterende klostre og efterhånden overtage en del af dem som datterklostre. Inden år 1000 begyndte abbederne også at gøre de fem franske veje efter Pyrenæerne (fra Puente del Reina) den fællesspanske strækning vestpå til Santiago de Compostella mere attraktive, både mht. servicefunktionerne for pilgrimmene og sikkerheden på vejene, mod røvere o.l.. Mht. sikkerheden kunne Cluny bruge dets mange forbindelser til områdernes stormænd, der alle havde bevåbenede folk i deres tjeneste. Denne indsats, der strakte sig over mange år. Da Odilo blev abbed i 994, betød en stadig øget trafik på vejene gennem årene. Alt sammen noget, der skæppede godt i de kongelige kasser. I de gode år i middelalderen kom der omkr. en halv mio. pilgrimme. I dag er tallet omkr. 300.000 – både troende og ikke-troende. Caminoen tiltrækker i dag både og.

Cluny havde bedre muligheder end andre til denne opgave. Klostret havde et meget stort netværk, der bl.a. omfattede gejstlige såvel som verdslige fyrster fra kejsermagt og pavemagt og nedefter. I perioder rangerede Cluny-abbeden som pavens ligemand eller mere verden. Clunys forhold til kejserne (f.eks.) var venskabeligt og indforstået, mens paverne ofte lå i bitter strid med kejserne og andre fyrster – især de romerske. De mange skandaler og urolige forhold i Rom gjorde det ikke nemmere. At Rom ”overlevede” som den katolske kirkes hovedstad skyldtes den avancerede og som oftest virkelig velfungerende administration – Kurien. Vesteuropas bedste i den periode. Clunys var næppe ringere, men der vides mindre om den end om kuriens. De to mest avancerede og effektive inden for Europa som helhed var Byzants og kalifatet i Cordobas. Længst fremme på et lidt lavere og verdsligt plan var de to normannerstater – Normandiet og Sicilien. Det er pudsigt nok Rollos og hans mænds efterkommere.

Det bedste bevis på de spanske kongers tilfredshed med Clunys indsats ses bedst af de donationer, de skænkede klostret. Ingen andre donerede så store beløb, direkte eller indirekte. Det berømte kongelige kloster Sahágún blev sammen med ca. 50 datterklostre overdraget til Cluny. Det havde ikke været muligt selv for et så stort og rigt kloster som Cluny at opføre den enorme kirke, der i faglitteraturen bærer navnet *Cluny III* (1088-1138). I 500 år kristenhedens største kirke, kun overgået fra 1626 af den nuv. *Peterskirke* i Rom. Det var efter sigende et krav fra pavemagten, at den skulle være større end Cluny 3, der kostede omkr. 1 mio. dalere undervejs. = de spanske bidrag. Cluny III blev stort set helt nedrevet i 1790’erne.

Blandt fagfolk hersker der nogen usikkerhed (og derfor også uenighed) om Clunys rolle i forbindelse med Constances ægteskab med Fernando 6. Umiddelbart lyder det ikke særlig oplagt, at Cluny-(abbeden) skulle have fungeret som giftekniv. Som nævnt havde der i mere end hundrede år været tætte og venskabelige forbindelser mellem Jeminéz-kongerne og klostret. Hele det nordspanske (kristne) område var også tæt knyttet til pavemagten og hørte til dens sikreste støtter, men pavemagten var i denne periode højst ustabil (mildt sagt) pga. talrige og indædte stridigheder med kejsermagten og andre magter, problemer som Cluny var lykkeligt fri for. Selv under den længste og mest indædte strid (investiturstriden fra 1070-1122), stod Hugo af Semur (indtil 1109) på bedste fod med begge parter. Ved det berømte møde på markgrevinde Mathildes borg Canossa fungerede Hugo som mediator mellem parterne. Her hjalp det (midlertidigt) at Hugo var kejserens gudfar og stod på fortrolig fod med kejserfamilien. At opgaven ikke lykkedes rigtigt skyldtes alene at den i praksis var umulig af løse. Det berømte mord på ærkebisp Thomas Becket af Canterbury i julen 1170, skyldtes investiturstriden – og

(indtil 1109) på bedste fod med begge parter. Ved det berømte møde på markgrevinde Mathildes borg Canossa fungerede Hugo som mediator mellem parterne. Her hjalp det (midlertidigt) at Hugo var kejserens gudfar og stod på fortrolig fod med kejserfamilien. At opgaven ikke lykkedes rigtigt skyldtes alene at den i praksis var umulig af løse. Henrik spillede af hensyn til sin egen rolle som kejser falsk spil, da den tyske overklasse krævede forsoning med paven. Det berømte mord på ærkebiskop Thomas Becket af Canterbury i julen 1170, skyldtes investiturstriden – og den sluttede den langtfra. Omtrent samtidig var kong Valdemar den Store af Danmark i en langvarig og meget bitter strid med ærkebiskop Eskil af Lund. Herhjemme sluttede den først, da Eskil i 1177 lod sig pensionere og gik i eksil i Clairvaux i Frankrig. En mulig årsag til ægteskabet kunne være Alfonso's ønske om at hente militær hjælp i Burgund. Han var ikke blot optaget af interne nordspanske stridigheder, men også med reconquista (generobringen af det muslimske Spanien. Afsluttet 1492.). Der var mange kampglade krigere også i Burgund, og Alfonso havde brug for så mange som muligt. Opgaven var meget stor. Det lykkedes dog Alfonso i 1085 at erobre den vigtige midtspanske by Toledo, og her indsatte han straks efter Cluny-munken Bernhard som ærkebiskop. Han følte sig nok mest sikker på en loyal mand på denne meget vigtige post.

Don Fernandos vej til brudeskammen i Paris

Det, der i denne opsats, omtales som *Portugal* var den nordlige del af den nuværende stat. Det var oprindelig annekteret af kongen af Galicien. I 1071 uddøde den greveslægt, der havde siddet på området, og det lykkedes for *Alfonso 6.* at ”tilrane” sig området. Det indgik så i hans samlede kongerige, der omfattede Léon, Castilien og Galicien (fra samme år). I 1079 giftede han sig med *Constance*, datter af hertug *Robert 1. af Burgund* og hans gemalinde *Helie af Semur-Brionnaisse*, abbed Hugos søster.

Constance havde en bror, *Henrik* (1035-1070/74), der med sin ”obscure” (dvs. ukendte eller navnløse) gemalinde fik en søn, også en *Henrik*, der måske ankom til Leon i 1086 sammen med nogle andre burgundiske riddere for at deltage i *Reconquista* for Alfonso. Hvis ikke kom han i hvert fald senere, for i 1096 udpegede Alfonso ham til greve af Portugal. I 1095 var han blevet gift med Theresia, der var datter af Alfonso og hans elskerinde Jimena Munoz. Theresa og Henrik fik en søn, Alfonso 1. af Portugal, der sammen med sin gemalinde Mafalda af Savoyen fik en søn, *Sancho 1.*, der med sin gemalinde Dulce af Aragonien fik flere sønner, og én af dem var *Fernando*, Jeannes brudgom. Ved dette ægteskab var han behørigt afsat.

I dette tilfælde er det temmelig sikkert, at den, der agerede Kirsten Giftekniv var Fernandos faster *Theresia af Portugal* (1151-1218), ex-grevinde af Flandern (1183-91) og ex-hertuginde af Burgund (1194-95). Så hun havde mildt sagt været langt omkring, men blev jo også pænt gammel efter tidens normer. Hun druknede pga. en trafikulykke. En væltet karrøse i en flod. Det skulle i hvert fald være hende, der foreslog Philip August at parre nevøen med Jeanne. Hvad Philip altså også gjorde. Den endelige beslutning lå jo hos ham. Og som det ses, var det ikke første gang, at Flandern og Portugal fandt hinanden i et ægteskabsforhold.

Philip 2. August, konge af Frankrig

I 1179 blev ”Munken”s søn med den sidste gemalinde *Adèle af Champagne* (1140-1160-1206)

I middelalderen havde navnet Alfons/Alphonse/Alfonso ikke fået den nedsættende betydning, det fik efter at Alexandre Dumas d.Y. havde brugt i sit drama ”Monsieur Alphonse” (1874), hvor titelpersonen var netop ”alfonseriarbejder”, som det hedder i en typisk dansk version. Men der var nu flere spanske konger, der bar navnet senere. Den sidste var Alfonso 13., der regerede fra 1886-1931, skønt han blev udsat af talrige attentater).

kronet som *Philip 2. August* (1165 – 1179-1180-1223) i domkirken i Rheims som sin fars medkonge. Fjorten år gammel. Allerede året efter døde Ludvig 7., 60 år gl., og derpå overtog Philip den fulde kongemagt, som han bevarede indtil sin død i 1223. Men i realiteten gjaldt kongemagten kun for alvor området omkring Paris: *Ile de France*. Det mørkeblå område på kortet s. 11.

Som det fremgår af kortet s. 11 var der en række områder (de blå), der ikke tilhørte det Angevinske Imperium, men her sad flere steder mægtige vasaller, ofte kongeætlinge, som beholdt indkomsterne for sig selv. Med en vis ret – til dels. Som vasaller var de edeligt forpligtede med deres væbnede mænd at følge kongen på krigstogter. Og det lod sig ikke gøre at opretholde en privat hær uden pænt store indtægter. Krige har altid været dyre. Det var også vigtigt med solide borge, så de kunne holde fred og orden i deres len. Fine klæder skulle der også til, så man kunne se, at de var folk af fornem, ofte fyrstelig stand. Dertil kom også omfattende indkøb af kostbare krydderier. Den suverænt dyreste kom pudsigt nok fra Spanien. Det var *safran*, der kostede tre-fire gange så meget som peber, der endda kom helt fra Malabarkysten (Indien). Så der var rigeligt at bruge penge til. Men de har nok fået vinen til en fornuftig pris, især hvis de selv dyrkede den på deres jorde. Hvad man dengang også gjorde mange steder dernede.

Silke, flandersk klæde og fine russiske skind (zobel og mår bl.a. samt gråegern) var dyre sager. Sådanne skind var den vigtigste russiske eksportartikel, tæt fulgt af voks og honning. Kirkerne i både øst og vest var storbrugere af voks. Først senere – i 1700-tallet – blev disse eksportvarer overgået af det, der i fagsproget kaldes for ”naval store”, dvs. alt, hvad der hørte til skibsbygningens ædle kunst og hvad dertil hørte. Træ, tjære, hamp og meget andet. England var i mere end et århundrede afhængigt af russiske materialer til såvel handels- som orlogsflåden. De der skiftedes til stålskibe slap ud af den klemme, men røg snart ind i en anden: den engelske flådes vigtigste, ja livsvigtige leverandør af olie var Mexico – i starten af 1900-tallet. Især under Første Verdenskrig. Og Mexico var en såre urolig og ustabil handelspartner – for alle og enhver. Hvor meget bedre de senere var, skal jeg ikke udtale mig om.

PC - Hjælp

Til almindelige brugere * Til almindelige priser

Koster ikke mere end en almindelig håndværker

Jeg giver gerne tilbud, inden jeg går i gang

Er i lokalområdet og kan løse stort set ethvert PC problem

Tlf.: 28 68 35 65 * Mail: it@vilttoft.net

Jeannes personlige segl, altså ikke hendes officielle. Hun valgte som det personlige segl et rundt, og med et ganske kvindeligt motiv – som sagtens kunne være baseret på en yndet interesse hos hende – falkejagt. Af seglet fremgår det tydeligt, at hun som konventionen bød, red på damesadel.

Det var på det tidspunkt højeste mode blandt fyrstelige at drive falkejagt. Kejser Frederik 2., der primært regerede sit tysk-italienske rige fra Sicilien, skrev endda en bog om sporten. Sporten er vist gået af mode nu, men ikke helt i den arabiske verden. Ældre danskere mindes måske den opsigtsvækkende arkæolog, professor P.V. Glob i 1950'erne forærede Bahraíns sheik en hvid, grønlandsk jagtfalk netop til brug for falkejagt.

Munkens anden gemalinde var *Constance af Castilien*, datter af Alfonso 6., dattersøn Alfonso 7. og Berengaria af Barcelona. Med hende fik Munk en datter *Marguerite*, som blev gift med Henrik 2.

og Eleanors søn *Henrik den Unge*, der døde 28 år gl. i 1183 og længe før sin far. Det førte til den første strid mellem Philip og Henrik pga. problemer med Marguerites medgift. Hun skulle nu giftes med den ungarske konge Bela 3., som Philip ville sende medgiften til i stedet for at punge ud på ny. Det lykkedes dog at få John til at slippe pengene. Den videre konflikt med Henrik 2. var mere indirekte. Philip støttede Richard Løvehjertes og John Lacklands oprør mod deres far – ikke så meget for at hjælpe de rebelske sønner, men for at svække begge parter. Denne strid varede fra 1186 til 1188, da sønnerne, støttet af deres ligeledes rebelske mor havde fået fængslet den nærmest døende konge.

I 1190 drog Philip og Richard af sted på det 3. korstog, der som omtalt i nr. 127, ligesom de to første blev en katastrofe, ikke mindst pga. interne stridigheder mellem korsfarerne. Philip drog hjem i utide, træt af al den interne strid og ballade, fordi flere gerne ville bestemme det hele, og nogle, især de kristne fyrster, der havde slået sig ned i området, ikke ville være med til "noget", der kunne skade deres egen position dernede. Til overflod var nogle også kommet på venskabelig fod med de muslimske ledere, og dét ønskede de ikke at ødelægge. På vej hjem røg Richard i fængsel og kom først ud igen i 1194, da hans mor havde betalt løsepengene. Derefter fortsatte Philip og Richard på jækla vis, indtil Richard døde i 1199. Så blev det Johns tur at forsvare "familiearven" på kontinentet. Den strid stod på fra 1200 til 1206. John var et let bytte, og via nogle få kontante slag berøvede Philip ham det meste af arven. John havde dog også allehånde andre problemer at bakse med, rebelske vasaller bl.a., så skønt nederlagene var sikre nok, havde John ikke opgivet at generobre det tabte. Hvilke "skumle" planer (det er jo prins John) han tumlede med i den henseende, vil jeg kom nærmere ind på i næste nummer.

Fortsættelse følger i næste nummer, hvor dramaet tilspidnes for snart at bryde ud i lys lue, og hvor der også foretages et smut indenfor i Danmarkshistorien. Danmark havde i 11-1200-tallet tætte forbindelser til det franske og normanniske kredse, ligeså men ikke altid lige så "hyggelige" til kejserriget.

Allerede i 1186 gik Philip i lag med Henrik 2. samtidig med, at Richard L og prins John startede et oprør mod deres far i de franske besiddelser. De arbejdede sammen med Philip, men dog ikke med samme mål for øje. Brødrene Løvehjerte ville have besiddelserne i utide for sig selv, mens Philip ville overtage dem som sine egne. Det var i disse oprør, at brødrene fik en ikke uvæsentlig støtte af deres rebelske og meget foretagsomme mor Eleanor.

Underlig nok blev Philips unge søn *Ludvig (8.)* i 1200 formælet med brødrenes niece *Blanche af Castilien* (1188-1223-26-1252), der var datter af *Alphonse 8. af Castilien* og *Eleanor af England*, brødrenes søster. Et ægteskab, der varede til Ludvigs død i 1226. Og måske ikke så underligt alligevel. Der var mange fælles interesser mellem det nordspanske rige, der havde Portugal på slæb, og det franske. På pyrenæerhalvøen var man også travlt beskæftiget med et langvarigt korstog, der ikke var præget af den samme kroniske elendighed som de mellemøstlige. Men havde en stadig, dog temmelig sendrægtig fremgang, og først afsluttedes omkring 1490. Mange franske riddere deltog i korstoget syd for Pyrenæerne, hvad man både dernede og oppe i Frankrig var glade for. Så længe de sloges i Spanien mv., lavede de ikke uro og ballade hjemme. Nede i Spaniens brændende sol fik de afløb for deres rastløshed og deres aggressivitet. Men den kostede det franske samfund dyrt pga. den forviklinger tabene fremkaldte hjemme.

I 1214 fik Blanche og Ludvig en søn, *Ludvig 9. den Hellige* (1226-1270), på hvis vegne Blanche regerede indtil 1234, og senere mens han var på korstog, i lighed med sin far og farfar. Efter korstoget byggede Ludvig 9. *Sainte Chapelle i Paris*. Kirken er faktisk et overdimensioneret relikvie-skrin. I det Hellige Land havde Ludvig fået ”Kristi Tornekroner” foræret. Et helt usædvanligt (mildest talt) og meget helligt relikvie. Det krævede selvsagt et yderst kostbart og forment skrin, og for en meget from mand og konge kunne det dårligt være mindre storslået end et bygningsværk som *Sainte Chapelle*, der stod færdigt i 1248. Det svarer smukt til, at den yderst imponerende katedral i *Chartres* fungerede som relikvieskrin for den kjole, som *Jomfru Maria* bar ved bebudelsen. Frankrigs fornemste Maria-relikvie. *Chartres-katedralen* betragtes af nogle kunsthistorikere som det ene af verdens smukkeste overdækkede rum (sammen med *Haghia Sophia* i Konstantinopel (nu Istanbul)). Til overflod har *Chartres* ved indgangsportalen til kirkeskibet nogle af de ærligste og i oprindelig forstand mest aristokratiske figurer, som Vesteuropa nogensinde har fostret. (Ifølge den engelske kunsthistoriker lord *Kenneth Clark*.)

Lejetropper

Alternativet til egen hær og vasalhærene var lejetropper.

Det var en jættestor opgave Philip havde påtaget sig mht. generobringen af de angevinske områder. Ikke én han kunne klare ved egne kræfter. Kongens hær var næppe så stor og stærk som de større vasallers. Og kunne langt fra måle sig med den største vasals, der i dette tilfælde jo også var fjenden. Det varede endnu længe før der fandtes en national og af kongen kommanderet hær, som det kendes fra senere tider. Det gjaldt i stort set hele Vesteuropa. Også i Danmark og ude med danske lejetropper. Vikingerne blev brugt som sådanne i de interne krige i frankerriket. Med de fordele og ulemper, det indebar, f.eks. at de af og til måtte kæmpe mod andre vikinger, som de var kommet derned med i plyndringsøjemed. I Europa havde lejetropperne deres gyldne periode i flere hundrede år. (Herhjemme brugte f.eks. Frederik 2. og sønnen Christian 4. primært (tyske) lejetropper i deres krige. Suppleret med adelens såkaldte rostjeneste, dvs. rytteri. Fodfolket var altid lejetropper. Fordelen ved lejetropper var, at de kunne hentes og efter brug kunne de overlevende returneres, mens ulempen var, at de var meget dyre (og af og til usikre i drift.) Lejetropper kendes fra det meste af verden og helt tilbage fra oldtiden. Bl.a. fra Egypten med deres lejede nubiske bueskytter, der var beundrede og berygtede for deres effektivitet.

Reparation og service af person- og lastbiler

samt

- aircon-service
- diagnose-test
- reparation af
div. maskiner

**Vi skruer på alt
-bare det kan ryge
og larme**

HAGESTED ApS
AUTOVÆRKSTED
V/**A**.K. Pedersen

Præstebrovej 48c • 4532 Gislinge • telf. 59 46 05 85
post@hagedsted-auto.dk - www.hagedstedauto.dk

Fyrstemagternes indtjening

Man kunne måske driste sig til at sige, at det kom Frankrig til fordel, at det havde været en del af romerriget. I Frankrig var der fra gammel tid langt flere og ikke mindst større – og dermed også rigere – byer end i Germania (Tyskland), der i romertiden havde været helt byløs. Romerne efterlod dog nogle grænsebyer, forvoksede fæstninger, som senere udviklede sig til vigtige tyske byer. I det tyske kejserriges italienske del var der mange meget rige byer, men de gjorde deres yderste for ikke at yde noget som helst til kejsermagten. Kejseren havde normalt sine største og mest sikre indtægter fra egne domæner – og disse indtægter var just ikke store. Selv den danske konge havde formentlig omkr. 1200 mere end dobbelt så høje faste indtægter end kejseren, og havde endda en langt billigere hær – ledingen. Den franske konge fik også mere ud af sit private domæne Ile de France. De større norditalienske byer var hver især langt mere rige end kejseren.

Nogle af en fyrstes vigtigste indtægter kom fra visse af de såkaldte regaler = særlige rettigheder ofte af fiskal (økonomisk) art. Blandt dem bøder og ikke mindst told og afgifter. Skåne-markedet var således nok den danske kongemagts vigtigste bidragsyder. Overalt hvor det var muligt placerede fyrstemagten toldsteder, ofte både ind- og udførselstold, som kunne yde bidrag til den stedse sulte statskasse. Der blev også opkrævet skatter af forskellig slags, men de var ikke altid helt sikre, fordi der kunne være mange om at opsuge provenuet. Lenshavere og den slags. Sikkert er det også, at meget store beløb forsvandt i de forkerte og utvivlsomt meget rummelige lommer. Det var heller ikke dengang noget nyt og det varede mange hundrede år, før der kom nogenlunde kontrol over opkrævningerne.

Jeanne og Fernando havde sammen med nok de fleste af deres fyrstelige gæster Karl den Store placeret et eller andet sted på den indbrændte mønter. Derfor fra de nordiske og østeuropæiske fyrstehuse er det meget svært at finde kontinentale fyrstehuse, der ikke er "inficeret" med Karls gener. Han fik også mange børn og mange af dem formerede sig rigeligt og deres efterkommere fulgte som regel op. Jeanne havde formentlig flere bånd til Karl end sin gemal, men næppe mange flere, eftersom han havde rødder i den (franske) capetinske kongeslægt via sine burgundiske aner. Brud og brudgom i 1212 lå nok pænt udenfor den stadig gældende syvlede-incest-grænse. Den ændredes til en fireledegrænse i 1215.

I øvrigt bør det med, at Jeannes mormor var Marie af Frankrig, datter af Eleanor af Aquitanien og Henrik 2. Dvs. søster til bl.a. Richard Løvehjerte og kong John. Hun var gift med grev Henrik af Champagne. Jeanne var altså beslægtet med Henrik 2. og Eleanor. Og faktisk også med Philip 2. Dette portræt af en ung Jeanne skyldes den flamske maler Arnould de Vuez (1644-1720). Han altså aldrig har set Jeanne i levende live. Han blev som det ses født 200 år efter hendes død.

GF's Budgetstatus pr. 14.03.2021

	BUDGET	Pr. 14.03.	%
INDTÆGTER			
Kontingent	89.600	800,00	0,9
Indbetalinger til Drænfonden	22.400	200,00	0,9
Hjemmesiden	2.500	0,00	–
Annoncering i udhængsskabene	500	0,00	–
Gebyrer (rykker- og inkassosager)	0	0,00	
Strandgårdsbladet		0,00	
Diverse			
I alt	115.000	1.000	0,9
UDGIFTER			
Dræn og slamsugning (vedligeholdelse)	19.000	0,00	0,0
Vejvedligeholdelse og snerydning	15.000	0,00	0,0
Fællesarealer	50.000	276,67	0,6
Badebro - driftsudgifter	8.000	0,00	-
Møder og generalforsamlinger	5.500	0,00	-
Kontor og EDB	1.500	0,00	
Hjemmeside	3.500	625,00	17,9
Forsikringer	8.000	8.085,37	101,1
Gebyrer	2.500	00,0	-
Porto	500	0,00	-
Drænfonden (nyetableringer, m.v.)	22.400	200,00	0,9
Diverse	500	0,00	-
I alt	136.400	9.187,00	6,7

Kassererens bemærkninger til budgetstatus

Der er ikke mange bevægelser på denne tid af året.

Når forsikringsudgiften ser ud til at overstige budgettet, skyldes det, at Trygfonden normalt udbetaler en bonus i 4. kvartal. Derefter vil der være budgetdækning for udgiften,

I budgettet er beløbet til vejvedligehold hævet fra 11.000 til 15.000 kr. Udgifter til porto er nedsat fra 1.000 til 500 kr., hvilket skyldes, at antallet af beboere, som ønsker post i stedet for mail er halveret.

Mogens Kjær
Kasserer

Tekst og foto: Mogens Kjær, Ø 29

Storskrald

i uge 14. (5. - 9. april)

Ønsker man at få afhentet sit storskrald og haveaffald skal man nu tilmelde sig hos **fors.dk** – *således*: gå ind på *fors'* hjemmeside og vælg *Min forsyning*, derefter *Affald og genbrug* og videre til *Storskrald og haveaffald*. Her er der så et link til **NemID**, hvor man kan melde sig til. Herinde skal man oplyse hvor affaldet skal hentes. – Altså anderledes end før.

Tilmelding skal ske senest onsdag 31. marts.

Kun storskrald og haveaffald, der er tilmeldt, vil blive afhentet.

Det affald, der skal hentes, fra kl. 6 morgen, skal dog pakkes pænere end affaldet på billedet her – bundtet eller i klare sække. Ellers bliver der ikke hentet noget.

STRANDGÅRDSBLADET

Oplag: 125 eks.

Redaktion: Peter Brøns
Strandgården Øst 16
4300 Holbæk
Tlf. 6081 0543
E-mail: pb@brons.dk

Grundejerforeningen Strandgårdens bestyrelse:

Formand:	Hans Jørn Lykke	Strandgården Øst	30
Næstformand:	Kennet Jørgensen	Strandgården Øst	35
Kasserer:	Mogens Kjær	Strandgården Øst	29
Sekretær:	Angela Teglstrup	Strandgården Øst	2
Best. medlem:	Klaus Burnæs	Strandgården Øst	47
Suppleant:	Ole Mortensen	Strandgården Øst	45

GF's mail adresse: gf@strandgaarden-tusenaes.dk
GF's hjemmeside: www.strandgaarden-tusenaes.dk

Bankkonto: Danske Bank Reg.nr. 9570 – Konto nr. 0012629303

Til medlemmerne af Grundejerforeningen Strandgården

Da vi igen i år ikke vil kunne afholde generalforsamling i henhold til vedtægterne, har bestyrelsen vedtaget, at generalforsamlingen udsættes til **den 28. august 2021, kl. 10**. Det foregår som sædvanligt i *Kulturhuset Udby Forsamlingshus*.

Da det er afgørende, at en generalforsamling kan afholdes, undersøger bestyrelsen om den kan foregå digitalt, hvis ikke andet er muligt.

På grund af den aflyste generalforsamling i 2020 er alle bestyrelsesmedlemmer på valg. Perioden, for hvilken de vælges, afhænger af om valget er gældende fra 2020 eller 2021.

Kontingent indbetales med 1.000 kr. senest den 1. juni.

De nødvendige valg uddybes i dagsordenen, som udsendes inden afholdelsen. Forslag fra medlemmerne til behandling skal, som det står i vedtægterne fremsendes senest 4 uger før generalforsamlingen.

Med det via mail eller post sendte brev følger:

1. Formandens beretning for 2020
2. Revideret regnskab for 2020

Med venlig hilsen

Bestyrelsen i Grundejerforeningen Strandgården

Dead-line for de følgende numre i år: Nr. 129: 17. maj morgen. Nr. 130: 19. juli morgen. Nr. 131: 20. september morgen. Nr. 132: 22. november morgen. Også gerne før. Evt. bidrag skal sendes som enten mail eller brev,